

Bijlage bij Huisvestingsverordening 2015

Algemeen doel van de Huisvestingswet 2014

Met de Huisvestingswet kunnen gemeenten (mee)sturen in de woonruimteverdeling.

Toewijzingsregels zijn alleen mogelijk voor 'zover noodzakelijk en geschikt om de onevenwichtige en onrechtvaardige effecten van schaarste te bestrijden'.

De Huisvestingswet maakt het mogelijk om via een verordening woningen met een lage huurprijs met voorrang toe te wijzen aan mensen met lagere inkomens. Gemeenten kunnen daarover geen convenanten meer sluiten met corporaties.

In de **regio Gooi en Vechtstreek** is sprake van schaarste c.q. gebrek aan uitbreidingsmogelijkheden; op grond daarvan wordt en blijft voorrang voor maatschappelijk en economisch gebonden toegepast. De motivatie daarvoor is gelegen in:

- gemiddeld 1500 vrijkomende sociale huurwoningen per jaar ten opzichte van meer dan 33.000 ingeschreven woningzoekenden
- geen of geringe uitbreidingsmogelijkheden: de provinciale verordening kent voor onze regio een veelheid aan rode en groene contouren. Die contouren werken ernstig beperkend op de mogelijkheden tot uitbreiding
- diverse regionale onderzoeken, bijvoorbeeld het betaalbaarheidsonderzoek, die aantonen hoe beperkt kansen zijn voor de laagste en lage middeninkomens om woonruimte te vinden in de regio.

Huisvestingswet en urgent woningzoekenden

De wet noemt drie categorieën van woningzoekenden die in de urgentieregeling moeten staan:

- Mensen die verblijven in een voorziening voor tijdelijke opvang vanwege relationele problemen
Het gaat in praktijk om urgentie voor alle vrouwen uit elke vrouwenopvang in Nederland.
- Mantelzorgers- en ontvangers
Naast mantelzorgers komen nu ook mantelzorgontvangers voor urgentie in aanmerking.
- Vergunninghouders
De huisvesting van vergunninghouders (of statushouders) wordt door het rijk aan gemeenten als taakstelling opgelegd. Gemeenten vragen daartoe corporaties om woonruimte. Tot nu toe gebeurt dat via 'de achterdeur' – gemeente vraagt corporatie A. woning voor huisvesting statushouder B. Met het verlenen van een urgentie aan statushouders kan een efficiëntere sturing op en afstemming van vraag en aanbod gerealiseerd worden. Aan een (proces)voorstel hiertoe wordt momenteel gewerkt.

Gemeenten mogen hier nog andere groepen aan toe voegen die ook voorrang krijgen bij de woonruimteverdeling

In de **regio Gooi en Vechtstreek** zijn en blijven daarnaast als urgentiecriteria gehanteerd:

- sociale en of medische gronden
- dakloosheid als gevolg van calamiteiten
- financiële ontwrichting
- geweld
- dakloosheid of langdurige inwoning ouder met minderjarig(e) kind(eren)

Daarnaast hebben gemeenten en woningcorporaties in de regio formules ontwikkeld waarmee ook huishoudens die wegens financiële en/of overlastproblematiek niet meer voor een (sociale) huurwoning in aanmerking zouden komen, toch gehuisvest kunnen worden. Naast het Tweede Kans-beleid is dat bijvoorbeeld ook Huren onder Voorwaarden (van een zorgplan) met urgentie.

Huisvestingswet en 'administratieve zaken'

De Huisvestingswet behelst een vergunningstelsel voor toewijzing van woningen die onder de verordening vallen. Ook het bijhouden van een lijst van ingeschreven woningzoekenden is belegd bij

het College van B&W. Beide aspecten mandateren de Colleges aan de gezamenlijke regionale woningcorporaties, zodat de huidige werkwijze via WoningNet gehandhaafd kan blijven en de administratieve belasting zoveel mogelijk beperkt kan blijven, voor zowel gemeenten als woningcorporaties, maar vooral voor woningzoekenden.